

РЕШЕНИЕ

№ 3

гр. София, 10.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на девети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стефан Илиев

Членове: Иванка Шкодрова
Калинка Георгиева

при участието на секретаря Росица Й. Вьонг
в присъствието на прокурора
като разгледа докладваното от Иванка Шкодрова Въззивно частно
наказателно дело № 20221000601274 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава 36-та от НПК-
чл.457, ал.7 от НПК.

Постъпил е частен протест от СГП против Определение от 02.11.2022год., постановено по НЧД №4128/2022 г. по описа на СГС, НО, 40-ти състав, в частта, с която на основание чл.457, ал.5 от НПК от приспособеното наказание в размер на 3 години „Лишаване от свобода“, наложено с присъда по наказателно дело №1121/2020год. по описа на Съд №1 в гр.Аландур, Република Индия, е зачетено и приспаднато времето през което осъденото лице – Б. В. В., род. на *****год. в гр.София, ЕГН:*****, е бил задържан в Специален лагер в Тричи-Индия, а именно от 14.11.2019год. до 21.01.2021год. В протеста се сочи, че незаконосъобразно Районният съд е постановил определението си в атакуваната част, тъй като изрично в приспособената присъда е посочено че задържането на лицето в Специален лагер Тричи не може да бъде зачетено от наказанието, което търпи по влязлата в сила присъда. В частния протест се прави анализ на нормативната уредба по въпроса.

Предвид изложеното, се иска от настоящата инстанция да отмени като незаконосъобразно и неправилно определение в протестираната му част и се произнесе по същество. В случай, че САС приеме, че престоят в Специалния лагер се доближава до правния режим на мярката за неотклонение „Домашен арест“, то алтернативно се прави искане съобразно разпоредбата на чл.59, ал.1, т.2 от НК два дни домашен арест да се зачетат за един ден лишаване от свобода.

Прокурорът от АП-София, в съдебно заседание, поддържа частния протест и прави искане същият да бъде уважен по изложените в същия съображения.

Защитата на осъденото лице Б. В. В. – адв.Й. И. Н. от АК - София, пледира протестът да бъде оставен без уважение, като САС потвърди определението на СГС като правилно и законосъобразно, с оглед установеното от фактическа страна.

Осъденото лице В., в лична защита заявява, че поддържа казаното от защитника си, а в предоставената му последна дума е заявил, че иска да бъде потвърдено определението.

Апелативен съд - София, като се запозна с искането, доводите на страните и материалите по делото, прие следното:

С Определение №2423/02.11.2022год., постановено по НД №4128/2022год. по описа на СГС, НО, 40-ти състав е **приета** на осн. чл.457, ал.2 за изпълнение Присъда от 20.01.2021год. по дело С.С.№1121/2020год. на Съд №1 в Аландур, Република Индия, по дело №217/2020год., с която Б. В. В. с ЕГН: ***** е признат за виновен в това, че в съучастие като съизвършител с още две лица /Н. К. и Л. М./, с цел постигане на неправомерна печалба, се е снабдил с данни на многобройни банкови платежни инструменти, извършил действия по прехвърляне на тези данни на обикновени карти с магнитни ленти; съхранявал в хотелската си стая електронни устройства за прехвърляне на данни от банкови платежни инструменти; изтеглил определени парични средства от банкомати в населените места Ченай, Тхураипаккам, Адяр, Медипаккам в периода 14-17.07.2019год., като така причинил имотна вреда на банките, стопанисващи тези банкомати, извършил и неуспешни опити по изтегляне на парични средства, като деянията представляват престъпление по чл.120/Б/, чл.420, 465,467,468, вр. 471 от НК на Индия вр. чл.34 от НК на Индия и чл.14/б/ от Закона за чужденците от 1946год. на Р.Индия и чл.66-С вр. чл.43 от Закона за информационните технологии, като са му определени наказания както следва:

2 месеца „Лишаване от свобода“ за деянието по чл.120/Б/ вр. чл.34 НК;

2 години „Лишаване от свобода“ за деянието по чл.420 вр. чл.34 НК;

2 месеца „Лишаване от свобода“ за деянието по чл.465 вр. чл.34 НК;

3 години „Лишаване от свобода“ за деянието по чл.467 вр. чл.34 НК;

3 месеца „Лишаване от свобода“ за деянието по чл.468 вр. чл.34 НК;

3 месеца „Лишаване от свобода“ за деянието по чл.471 вр. чл.34 НК;

3 месеца „Лишаване от свобода“ за деянието по чл.14“б“ от Закона за чужденците;

2 месеца „Лишаване от свобода“ за деянието по чл.63 вр. чл.43 от Закона за информацията;

Постановено е тези наказания да се изтърпят едновременно и е приспаднато е предварителното задържане за периода от 20.07.2019год. до 14.11.2019год.

С определението си, СГС е **признал** присъдата и е определил правна квалификация на деянията по българското наказателно право /НК на РБ8, съответно както следва : по чл.244, ал.2 от НК, чл.243, ал.2, т.3 от НК, чл.246, ал.3 от НК, чл.249, ал.1 от НК, чл.249, ал.1 във вр.

чл.18 от НК, **признал** е наложеното кумулирано наказание от три години „Лишаване от свобода“ и е приспаднал на осн. чл.457, ал.5 от НПК времето през което осъденото лице В. е бил задържан по делото – 20.07.2019год. до 14.11.2019год., както и от **15.11.2019год. до 20.01.2021год.**, както и времето на изтърпяното наказание „Лишаване от свобода“, считано от **21.01.2020** година до влизане на настоящото определение в сила, като един ден задържане следва да се зачита за един ден „Лишаване от свобода“.

В определението си, СГС е приел, че осъденото лице В. при провеждане на наказателното производство в Република Индия в един момент формално е бил освободен под гаранция, но фактически е изпратен в специален лагер за мигранти, където е пребивавал до постановяване на присъдата - 20.01.2021год. Направен е извод, че се касае за режим подобен на този в затвор, с общо позоваване на писмените материали и индийската присъда, както и обясненията на осъденото лице. Липсата на анализ относно отразеното в присъдата, че само периодът на задържане от 20.07.2019год. до 14.11.2019год. се прихваща от размерът на наказанието „Лишаване от свобода“, като е оставено без уважение искането за приспадане и на периода след 14.11.2019год. до постановяване на присъдата – 20.01.2021год. /престоят на осъденото лице в лагера за мигранти „Тричи“/ и доказателствата въз основа на които се приема, че престоят в лагера касае един вид изтърпяване на мярка за неотклонение, което следва да бъде приспаднато, не може да се приеме като мотиви по посочения проблем, предмет на настоящото производство. Позоваването по аналогия на ТР 3 от 12.11.2013год. и ТР 3 от 12.04.2017год. на ОСНК на ВКС, е извън същността на конкретния спор, доколкото посоченото тълкувателно решение касае приспадане на положен общественополезен труд по време на изтърпяване на наказание „Лишаване от свобода“.

Липсва и мотивиране във връзка с основанието, с което е сезиран. Цитира се искането на Главния прокурор по чл.457 от НПК по приета за изпълнение присъда, с предложение за решаване на въпросите, свързани с изпълнението ѝ - номерът и датата на приетата за изпълнение присъда, делото, по което е постановена, текстът от закона на Република България, предвиждащ отговорност за извършеното престъпление, срокът на наложеното от чуждестранния съд наказание лишаване от свобода и първоначалният режим на изтърпяване на наказанието. Въпреки това, в последствие, в диспозитива на определението е налице и произнасяне по чл.465 от НПК, касаещо производство по признаване, където искането за признаване в Република България на присъда на чуждестранен съд, се отправя от компетентния орган на другата държава до Министерството на правосъдието и каквото не е налице.

Налице и несъответствие в определението с установеното от фактическа страна относно момента от който осъденото лице търпи наказание „Лишаване от свобода“ и което време е било зачетено на това основание. Това е така, тъй като в атакуваното определение, съдът е приел за такъв времето считано от **21.01.2020год.** до влизане на определението в сила, а видно от приложената присъда, същата е с дата 20.01.2021год., като същевременно е зачетено и задържане в периода **15.11.2019год. – 20.01.2021год.**

Не на последно място, СГС не е определил първоначалния режим на изтърпяване на

наказанието.

Посочените нарушения, непълноти и противоречия, водят до невъзможност да бъде проверена волята на първоинстанционният съд, което налага отмяна на определението и връщане на делото за ново разглеждане на друг състав на съда.

Водим от гореизложеното, Софийски апелативен съд Наказателно отделение 3-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНАВЯ Определение от 02.11.2022год., постановено по НЧД №4128/2022 г. по описа на СГС, НО, 40-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СГС.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____